

Betalingspåbudsprocedurer - Frankrig

INDHOLDSFORTEGNELSE

- 1 Findes der en procedure for betalingspåbud?
 - 1.1 I hvilke tilfælde kan proceduren anvendes?
 - 1.1.1 Hvilke typer krav er omfattet af proceduren (f.eks. kun pengekrav eller kun kontraktlige krav)?
 - 1.1.2 Er der en øvre beløbsgrænse for kravet?
 - 1.1.3 Er det frivilligt eller obligatorisk at anvende denne procedure?
 - 1.1.4 Kan proceduren anvendes, hvis skyldner har bopæl i en anden medlemsstat eller i et tredjeland?
 - 1.2 Den kompetente domstol
 - 1.3 Formkrav
 - 1.3.1 Skal der bruges en standardformular? (Hvor fås den i givet fald?)
 - 1.3.2 Skal man være repræsenteret af en advokat?
 - 1.3.3 Hvor detaljeret skal kravet begrundes?
 - 1.3.4 Skal der forelægges skriftlig dokumentation for de krav, der gøres gældende? Hvilke dokumenter kan i givet fald tjene som bevis?
 - 1.4 Afvisning af begæringen
 - 1.5 Klageadgang
 - 1.6 Indsigelse
 - 1.7 Hvis der gøres indsigelse
 - 1.8 Hvis der ikke gøres indsigelse
 - 1.8.1 Hvad kræves der for at opnå en afgørelse, som kan tvangsfuldbyrdes?
 - 1.8.2 Er en sådan afgørelse endelig, eller har skyldneren stadig mulighed for at appellere afgørelsen?

1 Findes der en procedure for betalingspåbud?

Der er bestemmelser om en forenklet betalingspåkravsprocedure, der går under navnet "*procédure d'injonction de payer*", jf. artikel 1405 til 1425 i civilprocesloven (*code de procédure civile*).

1.1 I hvilke tilfælde kan proceduren anvendes?

1.1.1 Hvilke typer krav er omfattet af proceduren (f.eks. kun pengekrav eller kun kontraktlige krav)?

Proceduren gælder for inddrivelse af alle krav, der udspringer af en kontrakt, eller krav som følger af en lovbestemt forpligtelse (*obligation statutaire*), og som udgør et bestemt beløb.

1.1.2 Er der en øvre beløbsgrænse for kravet?

Proceduren gælder for inddrivelse af alle krav, der udspringer af en kontrakt, eller krav der følger af en lovbestemt forpligtelse, og som kan opgøres til et bestemt beløb.

1.1.3 Er det frivilligt eller obligatorisk at anvende denne procedure?

Proceduren er valgfri.

1.1.4 Kan proceduren anvendes, hvis skyldner har bopæl i en anden medlemsstat eller i et tredjeland?

Sager af denne type skal indbringes for den ret, der har kompetence på det sted, hvor debitor eller en af de sagsøgte debitorer har sin bopæl, hvilket betyder, at proceduren ikke kan anvendes, hvis der kun er én debitor, og vedkommende bor i udlandet.

1.2 Den kompetente domstol

Begæringen skal indgives til byretten (*tribunal d'instance*), den lokale ret (*jurisdiction de proximité*), formanden for handelsretten (*tribunal de commerce*) eller fra den 1. januar 2013 til formanden for regionalretten (*tribunal de grande instance*), afhængigt af hvilken ret, der har kompetence i den konkrete sag.

Retten på det sted, hvor debitor eller en af de sagsøgte debitorer er bosat, har enekompetence. Dette er et grundlæggende retsprincip (*ordre public*), og retten skal af egen drift efterprøve, om den er kompetent.

1.3 Formkrav

1.3.1 Skal der bruges en standardformular? (Hvor fås den i givet fald?)

De formelle krav omfatter visse oplysninger, der skal fremgå af begæringen:

- kreditorernes og debitorernes efternavn, fornavn, erhverv og bopæl, eller form, navn og vedtægtsmæssige hjemsted for så vidt angår juridiske personer
- en præcis angivelse af det beløb, der kræves, med udspecificering af kravets forskellige dele og baggrunden for kravet.

Der er en formular, som ganske vist ikke er obligatorisk, men som anbefales kraftigt. Dette er en CERFA-formular, der kan hentes på justitsministeriets websted og fra justitssekretærens kontor (*greffe*) ved alle berørte retter.

1.3.2 Skal man være repræsenteret af en advokat?

Begæringen kan indgives af kreditor selv eller af en repræsentant.

1.3.3 Hvor detaljeret skal kravet begrundes?

Begrundelsen for kravet skal ikke nødvendigvis beskrives i detaljer, men blot kortfattet (jf. svaret i punkt 1.3.1 ovenfor).

1.3.4 Skal der forelægges skriftlig dokumentation for de krav, der gøres gældende? Hvilke dokumenter kan i givet fald tjene som bevis?

Begæringen skal vedlægges dokumenter, der godtgør kravets eksistens (fakturaer, lejeaftale, salgskontrakt, kreditaftale, attester osv.). Bestemmelserne i den almindelige lovgivning om civil retspleje finder anvendelse.

1.4 Afvisning af begæringen

Inden retten udsteder et betalingspåkrav, prøver den, om kravet er berettiget, og retten afviser begæringen helt eller delvist, hvis den finder, at kravet er ubegrundet.

1.5 Klageadgang

Hvis begæringen afvises, har kreditor ikke adgang til at anke afgørelsen herom, men vedkommende kan følge de almindelige processuelle regler og anlægge en sag med påstand om opfyldelse af en fordring efter den almindelige procedure.

1.6 Indsigelse

Debitor har en frist på en måned til at gøre indsigelse, enten personligt på justitssekretærens kontor ved den ret, der har udstedt påkravet, eller ved anbefalet brev til samme justitssekretærs kontor. Der er ingen andre formelle krav til sådanne indsigelser.

1.7 Hvis der gøres indsigelse

Indgivelse af en indsigelse indleder en sag. Justitssekretæren indkalder alle parter til et retsmøde (selv dem, som ikke har gjort nogen indsigelser). Inden for rammerne af rettens kompetence, tager retten hensyn til ikke alene den oprindelige begæring, men også alle supplerende begæring og anbringender, der fremsættes af sagsøgte vedrørende sagens realitet.

1.8 Hvis der ikke gøres indsigelse

1.8.1 Hvad kræves der for at opnå en afgørelse, som kan tvangsfuldbyrdes?

Efter en periode på en måned efter meddelelsen kan kreditor henvende sig til justitssekretærens kontor ved den ret, som har udstedt påkravet, og anmode den om at forsyne påkravet med en fuldbyrdelsespåtegning (*formule exécutoire*). Der er ingen formelle krav til denne begæring (kreditor kan blot fremsætte en erklæring eller sende en skrivelse med almindelig post). Ved fuldbyrdelsespåtegningen opnår betalingspåkravet samme retsvirkninger som en dom.

1.8.2 Er en sådan afgørelse endelig, eller har skyldneren stadig mulighed for at appellere afgørelsen?

Afgørelsen kan ikke gøres til genstand for en ordinær appel (*appel*) eller til genstand for en appel om et retligt spørgsmål til kassationsretten (*pourvoi en cassation*). Det er kun omstændighederne i forbindelse med anbringelse af fuldbyrdelsespåtegningen, der kan anfægtes inden for rammerne af en appel til kassationsretten.

Relaterede links

[Justitsministeriets websted](#)

[Legifrances websted](#)

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 26/07/2018